

рана зона пропуска единствено по режима на „визовата принадлежност“ към порока, лъжата и грозотата у человека.

Нарушаването на хигиенно-битовите норми, деструктурирането на жилищно-благоустройствената консеквентност на окръжаващата друга градска среда от циганското „гето“, конфликтът и колизиите на психологическото време за възприемане на градското „цивилизовано“ пространство в съпоставката с натюрела на „гетото“ и т. н. автоматически провокират у немалко хора съответни отрицателни реакции. Реакции и оценки, които по своята смислова и ценностна генерализираност на произтичащите от тях обобщения и послания далеч надхвърлят нужната и адекватната за ситуацията изводимост от предлаганото съдържание на ситуативните или стереотипизираните представи.

В пределите на масовата психика и всекидневното съзнание тази генерализация се мултилицира, а по пътя на социалната наследственост се препредава и социализира в нови генерации и е необходим някакъв директен или косвен подтик, някаква аморфно или рефлексно очертана предпоставка, за да се „отръскат от нафталина на забравата“, да се включат в действие тези стереотипи на вече предопределена насоченост, оценъчност и реактивност, на „дисекция“ и интерпретация на „патологично увредената“ пространственост и вещественост на ромската среда, на атмосферата в циганското „гето“.

Следователно пространствено-веществените особености и конфигурации са своеобразни „страници“ от големия роман за циганското битие. Тяхното разгръщане, вникването в заложеното повествование, извлечането на дълбокия им смисъл могат да се възприемат и с предубеждения, с етнокултурна предпоставеност и претенциозност на изводите. Тъкмо от дозираността на истината и излюзорната видимост, от палиативността или в тоталността на обобщенията, в добронамереността или в преднамереността на „адекватността“ на трактовката на тези страници зависи и финалната квалификация за „грешните тайни“ на циганското „гето“, които толкова отблъскват.

Вторият комплекс от причини и фактори за оформяне на негативистичната реакция на нерома в поселенията на циганското „гето“ е свързан с един, досега непоставен за изследване и теоретично